

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 137. Dicentes: quoniam nos audiuimus eum dicentem: Ego issoluam
templum hoc manu factum, & post triduum aliud non manu factum
ædificabo. v. 58.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

starum, aut aduocatos ad iustitiæ suæ, & aliorum peccatorum defensionem vel potius palliationem, sed hi experiuntur etiam in sua mente, quod non sunt conuenientia testimonia.

Libera ergo Domine animam meam à labijs iniquis & à lingua dolosa. Quid enim, ô anima mea, tibi dari mali vel addi potest ad linguam dolosam? O Iesu Omnipotens, intenderunt quidem peccatores arcum, parauerunt sagittas suas in pharetra, ut sagittarent in obscuro, te rectum corde: sed non proualerunt in iniquitatibus suis, in mendacijs suis, deprehendebant se ipsos & iudicabant: hoc non consonat. Gratia igitur tibi, Domine redemptor noster, auxiliator noster, & adiutor fortis in tribulationibus, quod sagitta inimicorum tuorum retrorsum iuerint, se laeserint, te exaltarint, tuamque innocentiam comprobarint: perge dulcis Iesu, sic hæreticorum huius temporis mendacia contra Ecclesiam confundere, sicuti tunc confundisti fallorum testimonium figmenta contra te. fiant sicuti falsi testes, contra Susannam locuti mendacium: imò iam tum sic confusi sunt, dixerunt enim Ecclesiam tuam adulerasse, interrogati sunt quo Anno? & ecce dixit, vnus illo, alius alio tempore, & non erunt conuenientia testimonia eorum.

§. 136. Et quidam surgentes falsum testimonium ferebant aduersas:
eum. v. 57.

Lepidum negotium, Quando extraneæ concilij personæ, ad mendandum adhibita, non satis acutè mentiti fuerunt, zelosiores de concilio personæ, quæ iam auditis omnibus aliorum figmentis, distillauerant ex quinta essentia mendaciorum, contra omne ius & æquum ipsa met, relicta sede iudicum, collocarunt se inter accusatores, stando. Lepidum dico hoc negotium, quia pro se confundendis, non potuissent aliquid magis ridiculum inceptare. Sed hæc est hora hominum & potestas tenebrarum. Ista concilium vidit, fecit, & acquieuit. Bene Christi Innocentiæ, bene nobis Christianis.

Discite obsecro, vel ex hoc vno Christiani, quam malum sit si se homo non liberet à suis passionibus. Ecce qualem rem isti tanti viri faciunt ad confusionem suam, produnt se apertè, quod sint partiales, sint accusatores, non autem æqui iudices. Caue igitur, ô homo, caue passiones, si vis retinere honorem & reputationem.

§. 137. Dicentes: quoniam nos audiimus eum dicentem: Ego dissoluam templum hoc manu factum, & post triduum aliud non manu factum adificabo v. 58.

Audiamus, quid iam ipsi mendaciorum Distillatores, ipsi Iudices p. ol.

sicut mentiri contra Christum! Ecce grande verbum, *Quoniam Nos, Nos, tanti*
 viri, quibus credi debet, quid autem vos grandes fecistis? sequitur: *Audiuimus*
 terribile testimonium, audisse. quid si falsum audissetis, uti modo audie-
 ratis: cur non dicitis vos vidisse dicentem. Vos adstitisse? Et si hoc dixissetis:
 adhuc falsum dixissetis: nam vos non audistis adstando ei, quod Iesus
 dixerit, quæ vos ab eo dicta narratis. Quia contradictoria dicitis vestro
 proposito. Vultis enim reum mortis agere. Ita est, sed si hoc Christus dixit,
 quod vos asseritis, quæ culpa est, dixisse se posse, cuius experimentum ne-
 mo rogavit exhiberi. Quod autem possit hoc præstare, quod vos ab eo di-
 ctum asseritis, valde probabile fuit ex cæco nato datis oculis, vita sætenti
 Lazaro &c. quia facilius templum ædificatur quam oculus humanus lini-
 endo lutum. Vere igitur nequitiam vestram proditis, non solum surgendo
 ex sublellijs Iudicum, sed & tam falsa garriendo. Vultis scire veritatem?
 audite denuo, Audistis dicentem bonum Iesum (Ioannis 2, capite) post-
 quam ementes & vendentes eiecerat è templo, & dixerat: *aufferte ista hinc*
& nolite facere domum patris mei domum negotiationis. Etiam respondentes Iudaos:
quod signum ostendis nobis quia hæc facis? Etiam dicentem Iesum. *Soluite templum*
hoc & in tribus diebus excitabo illud. Dicebat de templo corporis sui. Hoc est
 dictum non quod vos imperite fugitis, qui tam verba, quam sensum Chri-
 sti deprauat; verba, quia Christus non dixerat possum destruere, sed *solu-*
uite, permitto, si solueritis, vos scilicet, non ego, ego restituum. Deit, de di-
 citis quod dixerat Christus, *templum hoc manu factum*, neque hoc addidit.
 Christus, teste Ioanne fidelissimo qui adfuit, neque dixit *post triduum reedi-*
ficabo, sed excitabo illud nempe corpus meum à mortuis: ubi veritas vestra, &
 testes? Vere in loco Iudicij tunc visa est iniquitas & quidem magna.

ET cur ò bone Iesu hic races cum de vita tua agatur? Vtique quia inimi-
 corum tuorum conscientia te innoxium agnoscebant. Non enim dixe-
 ras *possum destruere* licet hoc & vere dicere potuisses qui cælum & terram ex
 nihilo creasti: sed *soluite templum hoc & in tribus diebus excitabo illud.* scilicet
 dicebas de templo corporis tui, Ioannis 2. Quia autem tot miracula patra-
 ras in conspectu ipsorum poterant & ex ijs cognoscere, te posse & mun-
 dum fabricare novum & diruto Salomonis templo, novum statim ædifi-
 care, qui Lazarum vel nuper à mortuis quatríduanum resuscitaras: Da igitur
 clementissime Iesu, ut verbum tuum sanctum semper purgatis bene
 auribus gaudiū & bonis perspicillis adhibitis legam, & cum timore & reue-
 rentia credam & confitear sine hæsitacione, insuper, ut si contra me multa
 falsa dici intelligam patienter tecum sustineam, quando animaduerto

quod aduersarij mei euidenter mentiantur, tunc enim ipsi se conuincunt.

§. 138. *Et non erat conueniens testimonium illorum. v. 59.*

Pulchre Euangelista omnium tam Extrajudicialium, quam ipsorum Iudicum, contra Christum collecta accusationum capita concludit, dicens. Et non erat conueniens testimonium eorum; *primò*, quia ipsa testimonia inter se pugnabant, *Deinde* vnumquodque seorsim consideratum secundum circumstantias suas, etiam secum solo pugnabat. *tertio* quia persona, quæ talia testimonia dicebant, erant Exceptæ. *quarto*, quia, etsi omnia testimonia illa coaceruata credibilia fuissent facta ipsismet Iudæis, adhuc tamen erant inutilia ad propositum suum, nempe occidendum Christum per turpissimam mortem. Singula hæc demonstrare esset nimis longum, etiam si esset valde piū, & solatio aptum, cum videt Christianus, quam habeat innocentem Dominum, ipsorummet hostium tacita confessione. Ego in presenti solummodo elicio ex hoc ipso documenta. 1. quod melius sibi consulat homo si candide studeat & audiendæ & dicendæ veritati, tunc tot ambagibus & tricis non implicatur, ex quibus alias nunquam explicatur. 2. quod vt candidè audiendæ & dicendæ veritati studeat, oportet eum passiones & affectus habere moderatos, alioquin eum propellent sæpe ad falsitatem & libenter audiendam, (iuxta illud: *loquimini nobis placentia, & Deos vos esse dictabimus*) & ad loquendum mendacium, vti patet in hisce magni concilij Iudæis Consultoribus.

Domine Deus, Sapia & Iustitia & Sanctitas, te adoro & honoro propter innocentiam tuam & sanctitatem ab ipsismet inimicis agnitam, sed non confessam, quia volebant in te esse nebulas, quas quia non inueniebant, libenter fingeant, sed malo suo magno, magno nostro bono, quia agnouimus ex ipsorum modo agendi, modum agendi nostrum. Quem nisi tua gratia subleuemur, nobis relictis certissimè, vt Iudæi exerceamus. Non enim est peccatum tam grande, quod non faceret homo, nisi præseruaretur à te Deo bono. Quotiescunque ergo non feci cum proximo meo, vt illi tecum, toties debeo tibi laudem & quoties egi sicuti isti, & dixi vt isti toties debeo me accusare, de culpa mea: quia tu es Deus nolens iniquitatem. Bene dixisti de te Domine: *Veni Princeps huius mundi & in me non habet quidquam, venit & quæ fuit per suos affectas quomodo peccati te argueret, ex quo morti te condemnaret & traderet, sed in te non inuenit quidquam siue in moribus corrigendum, siue in vita, siue verbis, siue doctrina aut facto refutandum.* Obsecro te igitur Iesu innocentissime, agno-